

Morfologie 32.3 (36-44)

Σω.	τί	(1) nom. sing. N. τίς
	οῦν	(3) partikel
	ἐὰν	(3) voegwoord (εἰ + ἂν)
	εἴπωσιν	(2) 3 plur. coni. aor. (them.), uitg.: act. λέγω
	οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
	νόμοι·	(1) nom. plur. M. νόμος
	"ῳ	(3) neutrale markering van de vocativus
	Σώκρατες,	(1) voc. sing. M. Σωκράτης
	πότερον	(3) adverbium (combinatie: πότερον...ἢ)
	καὶ	(3) partikel
	ταῦτα	(1) acc. plur. N. οὗτος (noot 1)
	ὁμολογήσαμεν	(2) 1 plur. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. ὁμολογέω
	ἡμεῖς	(1) nom. plur. M. ἡμεῖς
	τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	σύ,	(1) nom. sing. M. σύ
	ἢ	(3) voegwoord (combinatie: πότερον...ἢ)
	ὁμολογήσαμεν	(2) 1 plur. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. ὁμολογέω
	ἔμμενεν	(2) inf. fut., uitg.: act. (noot 2)
	ταῖς	(1) dat. plur. F. ὁ
	δίκαις	(1) dat. plur. F. δίκη (noot 3)
	ἄστινας	(1) acc. plur. F. ὄστις
	ἀν	(3) partikel
	ἥ	(1) nom. sing. F. ὅ
	πόλις	(1) nom. sing. F. πόλις
	κρίνῃ;	(2) 3 sing. coni. praes., uitg.: act. κρίνω
	σοὶ	(1) dat. sing. M. σύ
	γὰρ	(3) partikel, verbindend+ (noot 4)
	οὕτω	(3) adverbium (οὕτως/οὕτω)
	ἡρέσκομεν	(2) 1 plur. imperf., uitg.: act. ἀρέσκω
	ἡμεῖς	(1) nom. plur. M. ἡμεῖς
	τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	ἥ	(1) nom. sing. F. ὅ
	πόλις,	(1) nom. sing. F. πόλις
	ώστε	(3) voegwoord
	ἐλάττω	(1) acc. plur. N., comparativus ἐλάττων (οὐλίγος) (noot 5)
	ἐξ	(3) prepositie (ἐκ/ἐξ)
	αὐτῆς	(1) gen. sing. F. αὐτός
	ἀπεδήμησας	(2) 2 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. (noot 6)
	ἢ	(3) voegwoord
	οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
	χωλοί	(1) nom. plur. M. (noot 7)
	τε	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	καὶ	(3) partikel (verbindende combinatie: τε καί)
	τυφλοί,	(1) nom. plur. M. (noot 8)
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	εἰ	(3) voegwoord

ἔξῆν	(2) 3 sing. imperf., uitg.: act. ἔξεστι(v)
σοι	(1) dat. sing. M. σύ
ἐν	(3) prepositie
ἐτεσιν	(1) dat. plur. N. ἔτος
ἔβδομήκοντα	(3) hoofdtelwoord (noot 9)
ἀπιέναι,	(2) inf. praes., uitg.: act. ἀπειμι (εἰμι)
εἰ	(3) voegwoord
μὴ	(3) ontkenning
ἡρέσκομεν	(2) 1 plur. imperf., uitg.: act. ἀρέσκω
ἡμεῖς	(1) nom. plur. M. ἡμεῖς
μηδὲ	(3) partikel, verbindend (+ ontkenning)
δίκαια	(1) nom. plur. F. δίκαιος
ἔφαίνοντό	(2) 3 plur. imperf., uitg.: med. φαίνω
σοι	(1) dat. sing. M. σύ
αἱ	(1) nom. plur. F. ἡ
όμολογίαι	(1) nom. plur. F. (noot 10)
εἴναι.	(2) inf. praes., uitg.: act. εἰμι
οὕτω	(3) adverbium (οὕτως/οὕτω)
σφόδρα	(3) adverbium
ἡμᾶς	68(1) acc. plur. M. ἡμεῖς
ἥροῦ	(2) 2 sing. imperf., uitg.: med. αἵρεω
καὶ	(3) partikel, verbindend
ώμολόγεις	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: act. ὁμολογέω
καθ'	(3) prepositie (κατά)
ἡμᾶς	(1) acc. plur. M. ἡμεῖς
πολιτεύσεσθαι,	(2) inf. fut., uitg.: med. (noot11)
ὦστε	(3) voegwoord
καὶ	(3) partikel
παιδας	(1) acc. plur. M. παις
ἐν	(3) prepositie
αὐτῇ	(1) dat. sing. F. αὐτός
ἐποιήσω	(2) 2 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: med. ποιέω
ώς	(3) partikel
ἀρεσκούσῃς	(2) gen. sing. F. ptc. praes., uitg.: act. ἀρέσκω
σοι	(1) dat. sing. M. σύ
τῇς	(1) gen. sing. F. ἡ
πόλεως.	(1) gen. sing. F. πόλις
ἔτι	(3) adverbium
τοίνυν	(3) partikel
ἐν	(3) prepositie
αὐτῇ	(1) dat. sing. F. αὐτός
τῇ	(1) dat. sing. F. ἡ
δίκῃ	(1) dat. sing. F. δίκη (noot 13)
ἔξῆν	(2) 3 sing. imperf., uitg.: act. ἔξεστι(v)
σοι	(1) dat. sing. M. σύ
φυγῆς	(1) gen. sing. F. φυγή
τιμήσασθαι	(2) inf. aor. (sigm.), uitg.: med. τιμάω (noot 14)
εἰ	(3) voegwoord
ἔβουλον,	(2) 2 sing. imperf., uitg.: med. βούλομαι
καὶ	(3) partikel, verbindend

ὅπερ	(1) acc. sing. N. ὅσπερ (ὅς + -περ)
νῦν	(3) adverbium
ἀκούσης	(1) gen. sing. F. ἄκων
τῆς	(1) gen. sing. F. τῆς
πόλεως	(1) gen. sing. F. πόλις (noot 15)
ἐπιχειρεῖς,	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: act. ἐπιχειρέω
tóte	(3) adverbium
ἐκούσης	(1) gen. sing. F. ἐκών
ποιήσαι.	(2) inf. aor. (sigm.), uitg.: act. ποιέω